

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Chiselița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

26 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de Socolov Valerii, reprezentat de către avocatul Mihalache Iurie,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Socolov Valerii împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la anularea răspunsului nr. 283 din 21 februarie 2022 și obligarea reexaminării revendicărilor din cererea nr. 0337 din anul 2001,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Socolov Valerii și menținută hotărârea din 28 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 24 martie 2022, Socolov Valerii a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la contestarea actului administrativ de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul Valerii Socolov a indicat că, în anul 2001 a depus la AGEPI cererea de brevet de invenție (în continuare - cerere) a 2001 0337, data depozit 16.10.2001, titlul: Cazan de încălzit apă, în baza art. 3 (1); 9 (1, 2); 10; 16 (8); 16 (11); 18; 20 din Lege 461/1995.

Cererea făcea parte din ciclul de invenții depuse la AGEPI: a 2001 0045; a 2001 0277; a 2001 0320; a 2002 0012; a 2002 0244; a 2004 0180 cu titlul: Cazan de încălzit apă. Elementele esențiale care se conțineau în toate cererile de brevet de invenție erau: „elemente cave orizontale cu suprafețe de încălzire prin convecție, cuplate cu mantaua de apă, care formează un canal de gaze în formă de labirint”, două schimbătoare de căldură cu țevi, cuplați cu mantaua de apă. În fiecare cerere depusă în continuare se conțineau toate elementele cererilor depuse anterior și

elemente suplimentare, ce permitea de a obține un rezultat mai mare.

Din indicațiile colaboratorilor AGEPI, cererile depuse în continuare au fost comparate cu cererea depusă anterior, ceea ce este în contradicție cu art. 5 din Lege și reg. 22.10; 67 din Regulamentul de aplicare a Legii 461/1995 privind brevetele de invenție (în continuarea - Regulament), prevederi care nu existau la acel moment. Neavând cunoștințe în domeniul, studii necesare, toate cererile au fost depuse la un nivel redus, dar îndeplineau condițiile prevăzute de pct. 12 din Regulament.

A primit notificare nr. 7525 din 28 decembrie 2001 despre includerea cererii în examinarea ulterioară. Examinarea cererii s-a început cu notificarea nr. 3064 din 25 aprilie 2003, în cadrul căreia i s-a opus brevetul de invenție MD 1770, care nu avea practic nimic comun cu invenția propusă, dar în analiza comparativă au fost incluse toate elementele din cerere, falsificând expertiza.

Reclamantul a depus un răspuns la 22 iulie 2003 și a avut dialog cu examinatorul. În cadrul dialogului, nu a fost chemată nici o persoană publică să apere drepturile inventatorilor și interesele statului conform art. 40 din Lege, dar o persoană dubioasă, care în viziunea reclamantului în mod deschis îl ”jefuia”. Conținutul dialogului a fost similar răspunsului scris, reclamantul considerându-se dus în eroare. Reclamantul s-a adresat după ajutor unui mandatar în proprietate intelectuală, Ion Margine, achitându-i 100 lei, care tot l-a indus în eroare.

Ulterior, a primit Hotărârea nr. 3621 din 01 octombrie 2003, de respingere a revendicărilor din cerere, care era adoptată în baza unei expertize false, pe motive și concluzii falsificate.

Brevetul de invenție MD 1770, nu avea elemente esențiale comune ale invenției, în afara de cele obligatorii: corp: cameră de ardere cu arzător, canal de fum. El prezenta niște țevi în forma serpentinei amplasate într-un corp fără manta de apă. Considerând că este deposedat de invenție, reclamantul s-a adresat cu plângere la Procuratura Generală, Președintelui, Președintelui Parlamentului, dar nimic nu s-a făcut. Dintr-un răspuns adresat Procuraturii Generale de către AGEPI, s-a stabilit că AGEPI a indus în eroare și Procuratura Generală. Din concluziile acestui răspuns reiese că Hotărâre nr. 3621 este legală, întemeiată și motivată, totuși această hotărâre mai târziu va fi abrogată de Comisia de Apel AGEPI prin Hotărârea din 05 mai 2005.

Nefiind în stare să-și apere drepturile fizic, juridic și deoarece era într-o stare materială foarte gravă, dar și nimeni nu putea să facă față acestor fărădelegi la nivel de stat, a transferat cererea în cerere de înregistrare a Modelului de Utilitate (în continuare - MU) pe răspunderea solicitantului nr. U 2003 0033 din 02 decembrie 2003. A primit notificările nr. 1257 din 16 februarie 2004; nr. 5913 din 14 iunie 2004; nr. 8719 din 07 septembrie 2004, prin care, în viziunea lui, era deposedat de invenții, prin schimbarea intenționată a esenței invenției, scriindu-i pentru coordonare tot fel de fapte inexistente în cerere: „cazanul conține un corp dotat cu racord pentru alimentare cu gaze, etc.”. A primit Hotărârea de înregistrare a MU nr. 4073 din 13 octombrie 2004, unde MU s-a comparat cu cererea a 2001 0277 depusa de reclamant anterior, care la data de depozit a cererii a 2001 0337, nu era cunoscută,

nu era publicată conform art. 17 din Lege, cu încălcarea art. 5 din Lege, pct. 22.10; 67.2 din Regulament.

În MU intenționat s-au descris elementele: „conductă de gaze cu circulație de jos în sus și racordul pentru gaze de ardere amplasat în partea de sus a conductei de gaze”, pentru a fi deposedat de alte invenții de ale sale depuse în continuare, care erau tergiversate intenționat. MU nr. 107 2004 12.31 nu putea fi implementat și nu i dădea nici o protecție juridică, lipseau un șir de elemente inventate de el din partea caracteristică a cererii prelabile nr. 214 din 27 ianuarie 2022. Reclamantului i s-au schimbat Indicii de Clasificare Internațională de brevete, din F24H1/00 în F24H 008, ca acest MU să fie practic ascuns de societate.

Reclamantul s-a adresat la Comisia de Apel AGEPI, care a abrogat Hotărârea nr. 3621 din 01 octombrie 2003, pentru a ascunde erorile comise de Viorel Iustin și a trimis dosarul la reexaminare. Hotărârea nr. 3621 ca și multă altă corespondență era ilegală și dubla numerele de Hotărâri și de corespondență din registre trimise altor inventatori. De mai multe ori l-a văzut pe Viorel Iustin, cum stătea la registratura AGEPI și pune numere de ieșire pe corespondență ilegală. Iar, cererea reclamantului a fost trimisă de Comisia de Apel AGEPI la reexaminare în Departamentul Invenții, Soiuri de Plante și MU, la cei, care în viziunea reclamantului coordonau acțiunile de deposedare, cu scopul de a ascunde erorile comise de Viorel Iustin și de a tergiversa examinarea cererii.

Cu cererea nr. 3516 din 24 iunie 2005 reclamantul s-a adresat conform art. 36 alin. (7) lit. a) din Lege, la Curtea de Apel Chișinău, unde pe tot parcursul examinării a fost batjocorit, înjosit și purtat intenționat pe drumuri fără a rezolva ceva. Reclamantul indica că a primit raportul de documentare și raportul de reexaminare a cererii a 2001 0337 de la Departamentul Invenții, Soiuri de Plante și MU, care s-a efectuat cu încălcarea cel puțin a pct. 22.1-22.10; 22.12; 22.31.1; 22.31.2; 37; 70.4 a), b), c), e); 73.2 din Regulament, fără a descrie revendicările invenției conform art. 10 alin. (2) lit. b). În revendicări lipseau un șir de elemente și combinații de elemente inventate de el din partea caracteristică a revendicărilor invenției propuse. În baza acestui raport ilegal au fost respinse revendicările cererii a 2001 0337 prin Hotărârea Comisiei de Apel AGEPI din 16 februarie 2006. A fost adoptată Hotărârea Colegiului de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2006; decizia Colegiului Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2006, care în viziunea reclamantului sunt ilegale și încalcă drepturile și libertățile omului, la caz, dreptul la proprietatea intelectuală garantat de art. 33 din Constituție.

Este absolut convins că mulți colaboratori ai AGEPI susținuți de mai multe organe ale puterii de stat, se ocupau cu spionaj industrial în folosul țărilor străine sau însușeau drepturile de autor. După mulți ani de suferințe, de studiere a legilor și materialelor cererilor în timpul liber, abia a văzut și dispune în prezent de probe convingătoare că AGEPI l-a înlăturat forțat de la un ciclu de invenții foarte mari, care sunt bazate științific: „efectul de transmitere a căldurii depinde cu totul de

cantitatea de căldură ce acționează pe unitate de suprafață în unitate de timp” (Теплотехника под ред. А. П. Басконова, М 1991, стр. 70), unde el a folosit circulația îndreptată a gazelor de ardere, care este proprietatea intelectuală a Republicii Moldova.

Reieșind din cele menționate, consideră că cererea nu s-a examinat în fond în conformitate cu Legea și Regulamentul, lipsindu-l de dreptul de autor asupra invenției prevăzut la art. 9 alin. (1,2) din Lege, art. 17 alin. (1) din Lege, pe elementele și combinațiile de elemente descrise în partea caracteristică a revendicărilor cererii prealabilă nr. 214 din 27 ianuarie 2022.

Conform prevederilor art. 9 din Lege, inventator (autor al invenției) se consideră persoana fizică care prin munca sa creatoare a realizat invenția. Dreptul de autor al invenției este un drept personal inalienabil și protejat fără termen. La examinarea cererii a 2001 0337 în fond, conform art. 16 alin. (8) din Lege, AGEPI intenționat și conștient a ignorat prevederile legale prevăzute de Lege și Regulament și nu a descris corect invenția propusă în sensul art. 40 din Lege. Cererea s-a examinat conform art. 16 alin. (9) din Lege, pe răspunderea solicitantului, așa cum au fost schițate de solicitant, însă angajații instituției erau obligați să-l ajute în descrierea invenției conform regulilor indicate mai sus, ceea ce nu au făcut.

Mai invoca reclamantul că în brevetele de invenție eliberate mai târziu: MD 3632 CI; 3757 CI; 3819 CI, sunt descrise mai multe elemente similare, care în MU 107 lipsesc. Majoritatea MU eliberate pe răspunderea solicitantului sunt invenții depozitate. Nici într-o organizație din Republica Moldova nu există atâți inventatori ca la AGEPI. După multă analiză ani întregi, a descoperit circumstanțele noi și face trimitere inclusiv la prevederile art. 395 din Codul civil, care prevede că termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

La 27 ianuarie 2022 reclamantul a depus cerere prealabilă la AGEPI nr. 214, în care a indicat toate încălcările Legii la examinarea în fond a revendicărilor cererii a 2001 0337 și a solicitat admiterea cererii, repunerea în drepturi în privința cererii a 2001 0337, reexaminarea revendicărilor acesteia, adoptarea hotărârii în corespundere cu Legea.

La 24 februarie 2022 a primit răspunsul AGEPI nr. 283 din 21 februarie 2022 de respingere a cererii, în care au fost ignorate toate probele aduse referitor la termenii și examinarea cererilor în fond.

Cât privește partea juridică de adresare în judecată, indică reclamantul că temeiurile depuse n-au fost judecate în instanță și nici cele expuse în cererea prealabilă nr. 214 din 27 ianuarie 2022. Cere să fie prezentate de AGEPI probe de repunere în drepturi pe cererea de brevet de invenție nr. de depozit: a2001 0337, data de depozit: 16 octombrie 2001, titlul: „Cazan de încălzit apa”, raportul de documentare și reexaminare a revendicărilor cererii în corespundere cu Legea și Regulamentul, care era în vigoare la acel moment, reieșind din materialele inițiale

ale cererii de brevet de invenție, expuse în revendicările a cererea prealabile nr. 214 din 27 ianuarie 2022. Excluderea tuturor încălcărilor menționate mai sus la reexaminare.

Cât privește cererea de revizuire nr. 02-2895 din 16 septembrie 2021, la care se referă AGEPI, reclamantul notează că aceasta s-a depus la indicațiile avocatului Sergiu Musteață, care intenționat și conștient l-a dus în eroare.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție cererea de revizuire a fost respinsă în baza art. 450 din Codul de procedură civilă, din cauza expirării termenului de prescripție de 5 ani și nicicum din cauza motivelor expuse de AGEPI în răspunsul nr. 283 din 21 februarie 2022.

La 11 ianuarie 2023 și la 21 februarie 2023 reclamantul a depus cereri de concretizare a acțiunii, menționând că își concretizează cerințele și respectiv, a solicitat anularea răspunsului nr. 283 din 21 februarie 2022 de respingere a cererii prealabile nr. 214 din 27 ianuarie 2022, de a adopta decizie de soluționare a cererii prealabile nr. 214 din 27 ianuarie 2022, prin care solicita repunerea în drepturi pe cererea de brevet de invenție, nr. de depozit: a2001 0337, data de depozit: 10 octombrie 2001, titlul: Cazan de încălzit apă, reexaminarea revendicărilor în conformitate cu Legea 461/1995 și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 461/1995 privind brevetele de invenție în R.M.: „Cazan de încălzit apă, care conține un corp cu manta de apă, dotat cu un racord pentru gaze de ardere, o cameră de ardere dotată cu arzător, racorduri de debitare și evacuare a apei, elemente cave orizontale cu suprafețe de încălzire prin convecție, cuplate cu mantaua de apă, care formează un canal de gaze în formă de labirint și un încălzitor de apă menajeră caracterizat prin aceea, că suplimentar conține un element cav, dotat cu o suprafață de încălzire prin convecție înclinată și una orizontală, cuplat cu mantaua de apă, două schimbătoare de căldură cu țevi, cuplate cu mantaua de apă, unul amplasat sub elementului cav, dotat cu o suprafață de încălzire prin convecție înclinată și una orizontală cu creșterea distanței între ele spre intrarea în canalul de gaze, iar al doilea, pe toată lungimea a canalului de gaze, în apropiere de suprafețele de încălzire prin convecție a elementelor cave orizontale, formând șicane, guri, cuplate cu canale de gaze, iar încălzitorul de apă menajeră se execută sub formă de vas acumulator montat în corp, dotat cu un încălzitor electric și un termoreleu”, care reiese din materialele inițiale ale cererii de brevet de invenție a 2001 0337.

Prin hotărârea din 28 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Socolov Valerii.

Prin decizia din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Socolov Valerii și menținută hotărârea din 28 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea soluțiilor sale, instanțele au reiterat că reclamantul la 16 octombrie 2001 a depus la Agenția de Stat pentru protecția proprietății industriale a Republicii Moldova (la moment Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală), cererea de brevet de invenție nr. depozit a 2001 0337 cu titlul „Cazan de încălzit apă”. Prin

scrisoarea nr. 7525 din 18 decembrie 2001 reclamantul Valerii Socolov a fost informat că, materialele cererii corespund cerințelor legale, cererea fiind inclusă în examinarea ulterioară

Ulterior, fiind examinate de către autoritatea publică pârâtă în fond materialele cererii de brevet autoritatea pârâtă a constatat că invenția solicitată spre înregistrare, nu corespunde criteriului activitate inventivă, conform art. 6 din Legea nr. 461/1995 privind brevetele de invenție (în vigoare la acel moment).

Respectiv, la 06 octombrie 2003 Agenția a emis Hotărârea nr. 6321, de respingere a cererii de brevet de invenție. Totodată, prin hotărârea specificată, reclamantul a fost atenționat că în cazul în care nu este de acord cu motivele indicate în Hotărârea de respingere a cererii de brevet de invenție, el este în drept în termen de trei luni de zile de la data adoptării hotărârii să depună o contestație la Comisia de Apel a AGEPI, sau conform art. 15 din Legea nr. 461/1995 cererea de brevet de invenție poate fi transformată, păstrând prioritatea, printr-un demers al solicitantului, în cererea de înregistrare a modelului de utilitate în termen de 3 luni de la data adoptării hotărârii de respingere a cererii.

La 02 decembrie 2003 reclamantul Valerii Socolov a depus la AGEPI cererea de înregistrare a modelului de utilitate, înregistrată cu nr. 126, atribuindu-se nr. de depozit: u 2003 0033.

Prin hotărârea AGEPI nr. 10195 din 19 octombrie 2004, în urma examinării depozitului cererii de înregistrare a modelului de utilitate: nr. depozit: u 2003 0033, data depozit: 02 decembrie 2003, titlul; cazan de încălzit apă, s-a acordat certificatul de înregistrare a modelului de utilitate pe răspunderea solicitantului, fiind eliberat certificatul de înregistrare a modelului de utilitate. La 10 decembrie 2004 reclamantul a depus contestație împotriva înregistrării modelului de utilitate nr. depozit: u 2003 0033 din 02 decembrie 2003.

Respectiv, ca urmare a examinării contestației, prin hotărârea Comisiei de Apel a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 05 mai 2005, s-a abrogat hotărârea din 01 octombrie 2003 privind respingerea cererii de brevet de invenție nr. depozit: a 2001 0337 din 16 octombrie 2001, cu transmiterea dosarului cererii de brevet de invenție nr. depozit: a 2001 0337 pentru reexaminare și suspendarea examinării cererii de înregistrare a modelului de utilitate nr. depozit: u 2003 0033 din 02 decembrie 2003 până la emiterea hotărârii definitive privind cererea de brevet de invenție nr. depozit: a 2001 0337 din 16 octombrie 2001.

Tot la 10 decembrie 2004, Socolov Valeriu a depus contestație la Comisia de Apel AGEPI solicitând reexaminarea dosarului cererii de brevet de invenție nr. depozit: a 2001 0337 din 16 octombrie 2001.

În urma examinării contestației, la 16 februarie 2006 Comisia a emis hotărârea privind respingerea revendicărilor contestatarului și transmiterea dosarului pentru continuarea procedurilor referitor la cererea de înregistrare a modelului de utilitate nr. depozit: u 2003 0033 din 02 decembrie 2003. Astfel, la 24 iunie 2005, nefiind de acord cu hotărârea Comisiei de Apel a Agenției de Stat pentru Proprietatea

Intelectuală, reclamantul Valerii Socolov s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, prin care a solicitat anularea hotărârii de acordare a modelului de utilitate și obligarea AGEPI de a acorda brevet de invenție pentru cererea de brevet de invenție nr. depozit: a 2001 0337.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2006, acțiunea lui Socolov Valerii a fost respinsă ca neîntemeiată, soluția fiind menținută și de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 27 decembrie 2006.

Prin notificarea din 24 noiembrie 2008, reclamantul a fost informat despre acceptarea spre înregistrare a modelului de utilitate și despre necesitatea achitării taxei de stat. Ulterior, prin hotărârea Agenției de Stat pentru proprietate Intelectuală nr. 14977 din 29 decembrie 2008, reclamantul a fost decăzut din drepturile asupra certificatul modelului de utilitate nr. 107, din motivul neachitării taxelor de eliberare și menținere în vigoare a certificatului de înregistrare a modelului de utilitate.

La 28 ianuarie 2013, reclamantul Valerii Socolov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, prin care și-a exprimat dezacordul cu hotărârea AGEPI din 01 octombrie 2003 de respingere a revendicărilor cererii de brevet de invenție nr. depozit: a 2001 0337, iar la 07 iunie 2013 a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii; admiterea cererii și restabilirea în drepturi; obligarea AGEPI să înregistreze cererea de brevet de invenție, dar nu de model de utilitate; anularea hotărârii nr. 3621 din 01 octombrie 2003.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2013, procesul a fost încetat în baza art. 265 lit. b) din Codul de procedură civilă, or, instanța de judecată a constatat că nu se admite o nouă adresare cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2013, recursul a fost considerat neîntemeiat și a fost menținută încheierea primei instanțe.

În același timp, la 16 septembrie 2021 reclamantul a depus cerere de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2006 și a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2006, care a fost respinsă ca inadmisibilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2021.

Prin cererea din 27 ianuarie 2022, reclamantul a solicitat Agenției repunerea în drepturi pe cererea de brevet de invenție nr. de depozit: a2001 0337, data de depozit: 16 octombrie 2001, titlul: „Cazan de încălzit apa”. Prin răspunsul cu nr. 283 din 21 februarie 2022, Agenția a comunicat că reclamatul a utilizat căile legale de contestare a actelor administrative, astfel că atât instanța de apel, cât și instanța de recurs, au verificat pe deplin legalitatea acestora. Corespunzător, puterea lucrului judecat investește o hotărâre judecătorească cu exclusivitate, prejudiciabilitate, obligativitate și executorialitate. De asemenea, în raport cu cererea de brevet de invenție cu nr. depozit a 2001 0337, a comunicat că au expirat toate termenele posibile de repunere în drepturi reglementate de legislație.

Instanțele au concluzionat că nu există temeuri de anulare a răspunsului contestat, or reclamantul într-adevăr a contestat anterior acțiunile agenției, hotărârile judecătorești rămânând irevocabile, obținând puterea lucrului judecat.

La 14 mai 2024, Socolov Valerii a depus recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 21 mai 2024, Socolov Valerii, reprezentat de avocatul Mihalache Iurie, a depus recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs au reiterat circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel. Suplimentar au menționat că decizia instanței de apel este bazată în mod determinant pe aprecierea arbitrară a probelor.

La 30 mai 2024, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală depus o referință la recursul declarat de către Socolov Valerii solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.

Instanța de recurs constată că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Mihalache Iurie și lui Socolov Valerii la 04 aprilie 2024 și respectiv la 01 aprilie 2024, fapt confirmat de extrasul din poșta electronică și avizul de recepție anexate la materialele cauzei (vol. II, f.d. 59, 60), astfel, depunând recursul la 14 și 21 mai 2024, recurentul a acționat în interiorul termenului legal.

Examinând admisibilitatea recursului înaintat de Socolov Valerii, reprezentat de către avocatul Mihalache Iurie, Completul de judecată îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 245¹ alin. (1), (3) din Codul administrativ, recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1)

lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

În sensul art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. a¹) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre-citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Socolov Valerii, reprezentat de către avocatul Mihalache Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Socolov Valerii, reprezentat de către avocatul Mihalache Iurie, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în acțiune și în cererea de apel, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la

soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenție.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Socolov Valerii, reprezentat de către avocatul Mihalache Iurie.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul înaintat de Socolov Valerii, reprezentat de către avocatul Mihalache Iurie, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte,
judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă